

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.7
din 09.01.2008**

Dosar nr.: 630/2007

Petiția nr.: 12270/16.10.2007

Petent: L F

Obiect: despăgubiri pentru tratamentul aplicat urmare persecutării și deportării din motive etnice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. L F

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentei vizează soluționarea plângerii sub aspectul despăgubirilor acordate, în speță, acordarea drepturilor pentru persoanele persecutate din motive etnice și deportate în lagărele germane.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta, astfel cum rezultă din sesizare, solicită despăgubiri, în special cu privire la acordarea drepturilor referitoare la persoanele persecutate din motive etnice și deportate în lagărele germane, precum și restituirea bunurilor luate în mod abuziv în urma deportărilor, petentei, bunicilor și părinților acesteia.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1. Prin petiția formulată, petenta se adresează Curții Europene pentru Drepturile Omului din Strasbourg însă o transmite Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, arătând că bunicul ei cât și părinții au suferit în urma acțiunilor guvernului hitlerist și au fost deportați, cu întreaga familie.

4.2. Cu ocazia deportării, bunurile familiei au fost preluate în mod abuziv iar membrii familiei au fost persecutați pe motiv etnic.

4.3. Petenta solicită soluționarea plângerii sale și restituirea bunurilor preluate abuziv, având în vedere că și soțul ei împreună cu familia au suferit persecuții datorate apartenenței etnice.

4.4. De asemenea, se arată că petenta s-a adresat în Elvetia, la Geneva, cu privire la aspectele sesizate în anul 2002, 2004 și în Germania în 1997 și 2003 însă nu a primit nimic.

V. Procedura de citare

5.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 13364 din 25.10.2007 adresate Curții Europene pentru Drepturile Omului din Strasbourg însă transmise spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere obiectul acestuia, Colegiul Director a ridicat din oficiu excepția de necompetență și a pus-o în dezbaterea părții, prin adresa înregistrată cu nr. 13364 din 25.10.2007.

5.2. Față de excepția ridicată din oficiu, petenta nu și-a exprimat punctul de vedere.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține, potrivit petiției aflate la dosar și a modului în care este formulată, că obiectul acesteia vizează acordarea drepturilor persoanelor persecutate din motive etnice și a persoanelor deportate în străinătate.

7.1. **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și**

găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.4. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.5. Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.6. Față de acest aspect, raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, coroborat cu obiectul petiției, Colegiul Director constată că în mod vadit, acesta nu se circumscrie actelor incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată.

7.7. Colegiul Director reține că situația prezentată de petentă și în special drepturile în cauză sunt reglementate distinct prin acte normative speciale. În speță, Decretul lege nr. 118/1990 privește acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri. Decretul lege nr. 118/1990, a fost modificat și completat, fiind republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 18.03.1998.

7.8. Potrivit Decretului lege nr. 118/1990, cu modificările și completările ulterioare, republicat, art. 8 alin. 2 și alin.3, prevederile acestuia „se aplică de către conducerile unităților la care sunt încadrați cei în cauză, de către direcțiile generale de muncă și protecție socială sau de către consiliile locale, pe baza hotărârilor comisiilor pentru aplicarea Decretului lege nr. 118/1990, emise până la data de 31 iulie 1997. După această dată „cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute de prezentul decret-lege se depun la direcțiile generale de muncă și protecție socială”.

7.9. De asemenea, Ordonanța de Guvern nr. 105/1999, cu modificările și completările ulterioare, vizează acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.

7.10. Potrivit legii nr. 148 din 17 mai 2005, pentru modificarea O.G. nr. 105/1999, art. 7 alin.2 :”Cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute în prezenta ordonanță (n.n. O.G. nr. 105/1999) se depun la casa județeană de pensii sau, după caz, la Casa de Pensii a Municipiului București”.

7.11. Pe de altă parte, Colegiul Director precizează că România, prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, a ratificat Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta Convenție.

7.12. Prin art.3 al legii nr. 30/1994, „În baza art. 25 și 46 din convenția menționată, România recunoaște dreptul la recursul individual în fața Comisiei Europene a Drepturilor Omului și jurisdicția obligatorie a Curții Europene a Drepturilor Omului în privința drepturilor cuprinse în Convenția europeană a drepturilor omului, precum și în Protocolul nr. 4 recunoscând anumite drepturi și libertăți, altele decât cele deja înscrise în convenție și în primul Protocol adițional al convenției, Strasbourg, 16 septembrie 1963, și în Protocolul nr. 7, Strasbourg, 22 noiembrie 1984, pentru cauzele în care violarea drepturilor garantate de aceste texte intervine după intrarea lor în vigoare pentru România”.

7.13. Potrivit art.26 din Convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului „nu poate fi sesizată decât după epuizarea căilor de recurs interne, așa cum este stabilit conform principiilor de drept internațional general recunoscute și într-un termen de 6 luni, începând cu data deciziei interne definitive”.

7.14. Având în vedere prevederile legale invocate cât și petiția astfel cum este formulată, Colegiul Director constată că aspectele sesizate sunt de vadiță necompetență și nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite părții Lupu Florica, domiciliată în Mun. Iași, str. Mușatini, nr. 13, bl.H14, et.1, ap.4.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

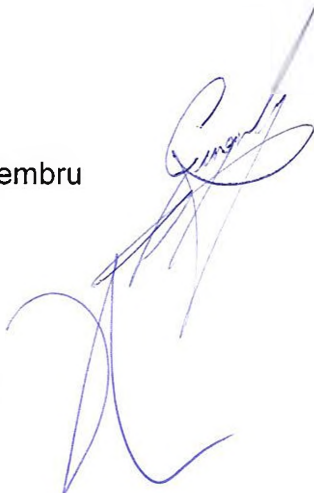
ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMSA CORINA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ TIBERIU DRAGOS – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 14.01.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.